

страна срамътъ, какво ще направишь? Потаміе, мѣ отговараше отъ дръга, сѣкръшеніето: що сѣ маешъ още, та не върнешъ онака, което си намыслилъ? Не ли та е срамъ отъ хората? дѣмаше срамътъ; нѣ ты сѣ не ѹсрами отъ Бога, дѣмаше сѣкръшеніето. Грѣшката ти е скрита, и може да сѣ попраки сѣ едно тайно исповѣданіе, нѣ когато е ѹвна предъ Божииты очи, що та е грижа, ако стане ѹвна и предъ очиты на человекиты? Смысли, че ты си Архьерей, и че ще направишь въ свѣта една голѣма сѣблазнь; смысли, че ты си Архьерей, и трѣва да дадешъ на свѣта єдинъ голѣмъ примѣръ. Потаміе, помысли си, Потаміе, не дѣй гдѣви време. Сѣкръшеніето повѣди, и оттегли сѣ срамътъ; и Потамій станѣва отъ трона си, и като казва сѣ Давида: „Беззакѣніе мое познахъ, и грѣхъ моегѣ не покрѣхъ;“ представя сѣ въ средъ сѣбора, и исповѣдва предъ сичкыты грѣха си; зачюдихъ сѣ, и сѣ ѹдивихъ на такава исповѣдь и самиты Ангели на небото. Времена, които сте видѣли такъвъ примѣръ, гдѣ сте? Стига. И подырь єдинъ примѣръ на єдного Архьерей, който сѣ не засрами, да исповѣда грѣха си ѹвно предъ єдинъ сѣборъ, срамъ ли та е тебе, да исповѣдашъ тайно грѣхътъ си предъ єдинъ свѣщенникъ, който е твой сѣвратъ? Не брате, кажи дързновенно грѣха си, безъ срамъ, и извиненіе, кажи: че никей дръгъ не є былъ причина на грѣхътъ ти освєнь твоего зло произволеніе. Грѣхъ, който сѣ исповѣдѣва, не є вѣкъ грѣхъ. „Ѣтъ Господь грѣхъ твоѣ.“ Грѣхъ, който или сѣ не исповѣдѣва никакъ отъ срамъ, или сѣ не исповѣдѣва добрѣ отъ извиненіе, е мѣка: „Премъчланъ грѣхъ е волѣсть нещѣлана въ дѣшата.“

Но ты сѣ Божиата благодать, и безъ срамъ, и безъ извиненіе си сѣ исповѣдалъ, простила си сѣ отъ Дѣховника; ты пріемашъ молитвата мѣ, и отивашъ си; сега, какво дръго ти остава да правишь? Остава ти най-нѣждното. Първо ѹбо да испъзанишь правилото (канона), което ти е опредѣлилъ Дѣховникътъ. Дѣховникътъ отистина трѣбѣва като искѣсенъ лѣкаръ да има дѣѣ израдны нѣща, легка рѣка, и око добро: легка рѣка, то есть да вѣде сѣстрадателенъ, и снисходителенъ, защото сѣстраданіето, и снисходителность-та на Дѣховника много спомага, говори Богословъ Григорій. „Бѣлимъ дѣломъ єсть милосѣрдіе ко спасенію.“^{Сл. 19.} Болнімъ трѣва да сѣ лѣкѣва, а не да сѣ стрѣшава. „Немощнѣе ѣсѣлѣетъ сѣ, и не сокрѣ-